

dette Afsnit. Det er nemlig det om en anden Fordeling af Bataillonerne i større Hælelegerer. Lovforslaget foreslaar nemlig de 28 Batailloner fordelte i 7 Regimenter à 4 Batailloner, medens Mindretallet foreslaar 30 Batailloner delte i 5 Brigader paa 2 Regimenter à 3 Batailloner. Den Forskjel, der paa dette Punkt er mellem Regjeringsforslaget og Mindretalsforslaget tror jeg imidlertid er mere tilsyneladende end reel, thi jeg kan ikke tro Andet, end at Forslaget om de 7 Regimenter à 4 Batailloner hænger meget nøie sammen med Tilbagegangen til de 28 Batailloner, og jeg maa antage, at saafremt man gaar til de 30 Batailloner, vil den høitagtede Minister vistnok optage det Forslag, han selv har gjort, — om han endog ikke selv har forelagt det, saa har han dog selv udarbejdet det — nemlig om Formationen af de 30 Batailloner, saaledes som foreslaaet i 1872, og dette er jo aldeles overensstemmende med det Forslag, som vi have tilladt os at stille. At Mindretallet gjør et Forslag i saa Henseende, vil det høie Thing finde at være en naturlig Konsekvens af det Princip, som jeg strax tillod mig at fremhæve som det gjenmeegaende i alle Mindretallets Forslag, nemlig at rotte saa lidt som muligt ved det Bestaaende, idet dette Princip vil ske Tyndest for denne Sags Vedkommende netop ved at de nuværende Halvbrigader, hvis Afdelinger alt paa saa mange Maader ere knyttede til hinanden, samles under en fælles Kommando i Regimenter. Naar Brigadeinddelingen indføres for Fodfolkets Vedkommende, vil det ligge nær at formere en Afdeling, der i Størrelse og Betydning staar i fuldstændig Overensstemmelse dermed, nemlig Feltartilleriaafdelingen som en Brigade paa 4 Feltartilleriregimenter, hvorved den nye Benævnelse „Feltartilleriaafdeling“ vil falde bort og afløses af den nu brugelige Benævnelse: „Regiment“. Med Hensyn til Garnisonsforholdene har Mindretallet ikke troet, at det vilde være rigtigt at slaa Noget bestemt fast her. Grunden er naturligvis den samme, som jeg fremhævede med Hensyn til Nedgangen i Bataillonernes Antal, at saa længe det endnu staar saa fuldstændig usikkert, hvorledes Befæstningsanlagene og hvad dertil hører ville blive ordnede, saa længe forekommer det os urigtigt at slaa Noget fast, som man maa ske bagfter kommer til at forandre. Vi tro derfor at maatte anbefale Thinget at lade § 6 staa, som den staar i Regjeringsforslaget, idet det jo altid er forbeholdt, naar den Tid kommer, da man er kommen paa det Nene med de omtalte Spørgsmaal, at ordne Garnisoneringsforholdene ved Lov. Dette var de saa Bemærkninger, som jeg paa Mindretallets Begne skulde tillade mig at fremsætte, og jeg skal saaledes anbefale Regjeringsens Forslag til det høie Thing med de saa Endringer, som ere omhandlede i Mindretallets Endringsforslag under Nr. 1 og 2. Jeg skal dernæst tillade mig for

egen Regning at gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til det Forslag, som foreligger fra det ærede Flertals Side. En meget uheldig Side ved det Forslag, som det ærede Flertal har fremsat, og som jeg først skal fremhæve, er efter min Mening den, at det maa siges at følge af sig selv, at dette Forslag maa føre til, at en Revision af Hærløven ikke kan blive gennemført under den nuværende Regjering, i hvert Fald ikke under den nuværende Krigsminister. Derfor var første Gang, at dette Forslag forelaa, saa vilde jo Sagen være en hel anden; men det maa vel mindes, at samme Forslag i saa godt som uforandret Skikkelse har foreligget tidligere. Den Betænkning, der kom fra Flertallets Side sidste Gang, denne Sag var under Behandling, har ganske utvivlsomt udgjort et meget vigtigt Dokument i den nu allerede ikke ganske ubetydelige Manuskriptsamling denne Sag vedrørende, som jeg er overbevist om, at det har været den ærede Krigsminister en stor Gæde og Tilfredsstillelse at arbejde sig igjennem, da han paany satte sig ind i disse Forhold. Det er altsaa klart, at, naar en saadan Sag har foreligget ved Udarbejdelsen, og den ærede Minister, efter at have gjort sig bekendt med, hvorledes Forholdene stillede sig her i Thinget, ikke har troet det muligt at gaa i den Retning, hvori Flertallet ønskede, at man skulde gaa, maa Gjenmæfrelsen af dette Forslag lige overfor den nuværende Regjering vistnok siges at være fuldstændig ugjærlig. Men foruden denne Mangel, som Forslaget har, hvilket iøvrigt i mine Dine er en meget væsentlig Mangel, idet det har en overordentlig uheldig Indflydelse i alle Retninger og ikke mindst i Hæren, naar en sliq Revision staar paa i en længere Periode, foruden denne Mangel altsaa har imidlertid Forslaget i sin indre Bygning saadanne Mangler, at det ikke vilde være mig muligt at tiltræde det. Det, som Flertallets Forslag giver, er for Fodfolkets Vedkommende, og det er jo det Baaben, som det nærmest kommer an paa ved Forsvaret, en Liniehær paa 21 Batailloner, formeret i 2 Brigader, og et løs-gaaende Regiment eller, som Flertallet kalder det, et selvstændigt. Med denne Styrke er det, og efter hvad vi have hørt af den ærede Ordsvører, ikke engang med denne Styrke, thi han agter ifølge den strategiske Plan, han har tænkt sig for Forsvaret, at afgive Noget til Ledelsen af det lokale Forsvar ansees, altsaa ikke engang med denne Styrke er det, at den ærede Ordsvører vil udføre Forsvaret af Landet — jeg regner nemlig i dette Øieblik slet ikke paa Landeværnsregimenterne; de ere nemlig fuldstændigt ubrugelige i Begyndelsen, men det skal jeg senere komme til. Jeg kan naturligvis ikke forlange, at de ærede Medlemmer skulle have den ubegrændsede Tro eller Lidd til mit Ord; men jeg tror dog, at de Herrer ville erkjende, at den Stilling, jeg har